

11-1
U wil u even enkele feiten mededeelen, die mij gedreven
hebben, om mijn artikel Wat nu? te schrijven, maar die ik
zonder verraad te plegen, juist niet openlijk kan vermelden.
Niet dat ik meen, dat ge, die feiten kennende, welk in-
ziden, dat ik aan uw inch: alles verder aan t Comité u.
Verweer over te laten en over zoo belangrijke aletie geen
oordeel uit te spreken, met kan en macht voldoen. Neen,
ik meek nu reeds, dat ge von welke overweging geen oog
hebt. Ook niet, andat ik zou hopen, dat ge zoudt in-
zien, dat ik juist de direkte aanleiding tot mijn optrede
niet noemen kan en dus geen genoege zoudt zijn, met uw
nader gemotiveerden aanval te wachten tot het Congres,
waaron in Comité-generaal die feiten kunnen worden genoemd
en onze vertegenw. in het C. v. V., evenals het P.B., wensens
zullen kunnen spreken. Neen, ook dat verwacht ik niet
meer van u. Maar van myself wil ik de zekerheid hebben,
dat ge dit alles wilt, vondat uw artikel wordt geplaatst,
opdat ge later, van het Congres, ook de volle verantwoor-
delijkheid van uw optreden - dat schadelek is van de
Partij, dan, naar ge meent, mijn optreden van de verweer-
beoefening - kunt dragen.

De clou van alles is: wat het C. v. V. te vertrouwen.
In t publiek mag ik daaraan op t moment niet uitdruk-
kelijk twijfelen; in privé zeg ik: neen. Werkli, V.Z. en Rein-
ders zijn absoluut onbetrouwbare elementen. Reeds eersten
geloofden mij liever ook niet aan een algem. wechli; maar
zijn te veel demagog, om er toe op te komen. Reinders als
my socialist, dringt erop aan. Nu heeft er een enquête plaats
gehad, reeds voo de inberoffellatie. Slechts 2000 van de
17000 Hoozengelen verklaarde, te zullen staken. Alleen
he Adam, waar van de (naar ik meen) 1500 een ruime 500
ja zeiden, leek het iet. In andere plaatsen bleek voort
laarwoerd en rees. Van de andere vakken ... niet te
wachten, blykens negatieve uitlag enquête C. v. V.
In C. v. V. werd daarom voorgesteld, aan de verg.
van 15 Maart den stand van zaken mede te deelen.
Het werd door de door mij genoemde meerderheid afge-
stemd. Geen inlichting dus. Op de verg. 15 Mrt.

stating. H. V. Spoorweyden. heeft vergaderd - die naaf antken-
nend beantwoord. Maanover heeden avond vergad. C. u. V.
hetwelk me veel verplicht is, klaren uyn te pkenken. 209/11

Al deze dingen mogen kan ik niet schrijven, naar buiten
moet ik uij bespelen tot algemeeneken - dat zal ik ook in
mijn antwoord op uw jellen aanval doen. Uw opdraef aan "de
Parb"; an thans in de gawigheid, an de mooie man te bly-
ven by de anachisten, mij te verdoemen, komt dan ook m. i.
op een bedelip, waarop "de Parb" niet met voldoende kennis
van zaken kan oordeelen. Mijhiën komt dit en von u ook min-
der op aan: welk een uitspraak beteekent nabuurlie dat
ik mij uit de beweging zou maken terugtrekken en - daarop
wordt blybaan reeds sedert einigen tid aangestuurd. Of
echter, na myne retraite, de zoo gewenschte ruivering
en revolutionaire verheffing zou komen? Ik denk, dat
zeer spoete beleurshelling zou volgen.

Ik zou nog meer kunnen schrijven, maar dat kan evenwel
in de krant gebeuren en voor myn plezier schryf ik
niet aan iemand, die me zo weinig verbaat als gij.
Haarlem barten!

Wachter

N-P.

209/10

het clou van alles is: was het C. v. V. te vertrouwen.
 In 't publiek mag ik daaraan op 't moment niet uitdruk-
 kelijk twijfelen; in privé zeg ik: neen. Werkli, v. E. en Min-
 ders zijn absoluut onbetrouwbare elementen. Beide eersten
 geloofden mi liever ook niet aan een algem. werkt.; maar
 zijn te veel demagog, en eeten op te komen. Kinderen als
 my socialist, dringt erop aan. Nu heeft er een enquête plaats
 gehad, reeds vóór de inberoffing. Slechts 2000 van de
 1000000000 verklaarden te zullen staken. Alleen
 1500 een ruime 500

W.P. 24/07/25/3

A3 209/12

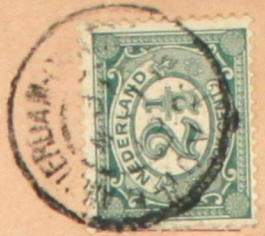
Hoer een overigen zoo bedaat man zoo
onbekoet kan zyn, begraaf ik niet.
Ten eerste die „verantwoordelijc“ —
andats ik doe, wat ik meen dat myn
plicht is: wat meer bewensheid en over-
beyn de bekenis heeren, die, met de
„algem. werkd“ en „vooruitzicht“, teken
moet doodloopen — andats ik, nu te voor-
komen, dat men tenille van 't doan-
beeld de diepte werkeghheid: 't werken
voor de eiken en 't herlaan der sporing-
afamraties uit het oof verliert, of dat
laatste den nadruk ley! Men kan dit
niet mij eens zyn; maar „verantwaar-
dijc“ te zyn, andats ik my kunt van
een teer maanpennen plicht, dat
heft my zoo vreemd, zoo overklaarbaar
van een bedachtzaam en actieve held

5.5. Als je opnieuw verslaft, verzuimt ik nog een bericht en zal aan je iemand vertellen.
menich als zijt, dat ik er verdomd van
sta. (gepubliceerd 24/3) S.

In ook nu weer. Wacht nu eens even dat
art. van H.B. H. a. myn antwoord af
(die andere „verantwoordende“, die daarin
voorkomt, ben ik niet; dat is een groot
openblik (moedsmenich, velen ik, zoo
iets kan verspreiden) en ga dan na, of je het
noodig en geraden vindt, of welk een ^{1/2} of
die tot scherp persoonlijk verspreiden dwingt,
mij aan te vallen. Want je bent. persoon.
gekeerdlijgend, je heeft iemand, die naar
zijn beste willen en weten handelt, in
zijn persoonlijk goed willen — dat noodzakelijk
tot verdediging — mitelken is ^{1/2} je doel,
mij persoonlijk te quaden, maar dat kan ik
haast niet aannemen en dan is ^{1/2} beter,
dat je ^{1/2} ook niet doet. Was dus, taak ik,
wat minder haartig — de stuf is al zoo
waar — I want van de beweging welke de dood,
als wij tegenover elkaar geen voet bij stuk hou-
den en ... dat doe ik niet in ^{1/2} stufte.

~~Handwritten scribble~~ B5
BRIEFKAART

AAN

Dr. A. Pannekock

Leiden

B7

BRIEFKAART

AAN

den Heer Dr. Pannekock

Leiden

F 29

B4

kruisde mijn B3

BRIEFKAART

AAN

Ant. Pannekock

Leiden

209/14
 W. P. Wel bedankt voor uw brief van
 gade houw, zoo welwillend uitzereicht.
 Het spijt me, dat ik u het zelf de kom-
 pliment niet kan maken. Iemand die,
 na de gemotiveerde verklaring, dat de
 aangevallene de gronden van zyne houding
 niet kan publiceren, klein in te publiek
 toch daarover aanvalt - Zoo uinctu heeft
 misbruik van de loyaliteit van deen ander
 en toont een gemis aan bescheidenheid en eer-
 lykheid, dat met gemis aan goede houw
 oet staat. Overigens be-

209/15
 W. P. Ik blijf pertinent vast-
 houden aan den inhoud
 van mijn laatste briefwaetes.
 Elke poging, mij daarvan af
 te brengen, is volkomen nut-
 teloos. Trachten

209/13
 W. P. Van rekten ontvang ik een brief
 van Vleesen, waarin deze mij me-
 dedeelt, dat het C. v. V. deze week
 een verg. van hoofdberaden op-
 roept naar aanl. van mijn artikel.
 Ge zult begripen, dat in afwach-
 ting daarvan polemischen onderaan
 tegenwoord van dien aard al een
 artikel noodig maakt, meete

Afscrifft Leide 31 Mrt - W.P.

209/16

Uw wyze van schrijven, die gy nu tegen my gebruikt, is niet de persoon waardig, die ik tot nog toe altijd in u gezien heb. Kunt gy u werkelijk niet meer tot een betere beschouwingswijze opwerken? Ik heb mij, zooals ik u schreef, verblijd, omdat ik uit uw uiteenzetting uw motieven eenigzins begreep, en daardoor elk, zich onwillekeurig opdringend wantrouwen, gevolg van het absoluut niet begrijpen, kon terugdringen. Wat mijn motieven zijn, kunt gy uit mijn ingezonden stuk leeren kennen; ik acht het belang der partij ernstig geschaad door uw optreden, om ben overtuigd, dat door mijn stuk zoowel de partij, t.m. voor een deel gerehabiliteerd, als ook de verweerbewegs versterkt wordt. Van een afkeurend oordeel van een gewoon partijgenoot, als gy voor u zelf meent, dat het onjuist is, behoeft gij u toch niets aan te trekken? Het a.s. congres beslist toch eerst? Mijn stuk bedoelt mijn gronden voor afkeuring te geven, de partijgenooten voor te leggen; ze zijn uitging van een gedachte, die velen barstelt; zijn uw geheime feiten zoo, dat ze u geheel schoonwarschen, welnu, dan zal 't congres dat zeker doen. Verder is hierin lezenspraak: eerst schrijft gy my, al die feiten mij mede te deelen, opdat ik volle verantwoordelykheid zou dragen. Welnu, die aanvaardde ik. Nu schijnt het doel van 't zenden te zijn, om volhouden van mijn stuk unfair te kunnen nemen. Waar ik 't echter in het belang der partij acht, dat 't geplaatst wordt, wil ik zelfs een beelyke schijns (die ik er zelf niet in zie) gaarne op mij nemen.

Maar kunt gij nu werkelijk niet van een ander begrijpen, dat zijn bedoeling is, voor 't partijbelang op te komen, ook waar gij met de wijze niet instemt? Hoe komt gy er by, daarin iets persoonlijk tegen u te zien? Mijn doel is, dat het congres het plaatsen van dat hoofdstukkel ik maak afkeurt; dat acht ik voor de partij nood. Kunt gy absoluut geen afkeuring van een handeling van u verdragen? Moet alles, wat gij doet, door ons goedgekeurd worden? Zyt gij onfeilbaar?

Ik leg u die vragen voor, niet om er een discussie over op te zetten, maar om te bewerkten, dat gij toch eens iets breder de dingen opvat.

Ik begrijp natuurlijk meer goed, dat mijn handelen u persoonlijk onaangenaam aandoet; dat gebeurt by strijd en opvattingenverschil meer; en ook dat gy het minder aangenaam vindt mijn uitvoering gemotiveerde afkeuring te plaatsen. Maar dat herhaaldelyk aandringen op intrekken, en dan weer uitsstellen om dit of dat, is toch niet een orgaan van de arbeiderspartij waardig; ik zou

niet graag gedwongen zijn (om onze vyanden) hierover in het openbaar te klagen; het nadert iels tot wat wij inde Handaard juist zoo hopen en verachten

Ook ditmaal moet ik, zooals myn briefkaart reeds aangaf, nadrukkelek aandringen op spoedige plaatsing, binnen een paar dagen. Er is absoluut niets tegen, het nog vóór de vergadering der hoofdbesturen te doen. Veelers kan het een bitterheid tegen de partij wegnemen. Het is beslist tegen myn wensch, als gij het langer laat liggen.

Zij schryf dit uitvoerig, omdat ik er prys op stel van myn zijde; en ook zeer noodig en mogelyk acht, bij alle verschil in sommige opvattingen, als goede partijgenooten voortaan samen te werken. Maar nooit zal dit verlangen my kunnen en mogen weerhouden, onomwonden openlyke kritiek op uw daden nate laten, waar ik die verkeurd acht

Lieve W.
18

A 2

209/17

W. P. (gemaakt
tusschen 19/3 en 24/3
S.)

In antwoord op uw vermelding in de corres-
pondentie met Zaterdagavond nu moet ik u mede-
deelen, dat ik met deze schikking niet tevreden
ben. By informatie ^{de heer Roland Elvén} ~~van my geboden~~ dat ~~aan de heer~~
~~en de heer Roland Elvén~~ de inhoud en strekking van
mijn stukje geheel anders ~~betreft~~ ^{dan de hure.}
^{met dezelfde zijn als van het hure.}
U moet dus normaal by u aandringen op
opvoedige plaatsing van mijn stukje, dat ook
weinig ruimte eischt. Mocht ge daartoe
niet geregen zijn, dan gevoel ik my verplicht
aan de arbitrage commissie de beslisning op te
dragen

Gemaakt in

LP

209/18

A 41

W. G.

Na lezing, zoowel van het archiel van H R Z
~~en~~ en uw onderschrift, als ook van uw schrijven
 dat ik hedenavond ontving, gevoel ik my verplicht,
 te blijven by mijn verzoek, mijn stuk te plaatsen.
 Zk wil er byvoegen, dat juist, omdat gy my niet
 als opgewonden kent, en inderdaad mijn stukje de
 vrucht van bedaarde overweging was, gij het in des
 te hooger mate ernstig moet nemen en aan het daarin
 verwachte verzoek had moeten volgaen. Er is geen
 sprake van persoonlyke belediging ^{naar myn persoon} ~~in uw taal~~
~~van hoofpredaleurs hebt gij dat de belangen der partij~~
~~zoo ernstig gehandeld hebt. Het is een politieke interpellatie~~
~~betreft een politiek punt. Het is een politiek punt.~~
~~het veronderstelt, dat het mijn doel zou zijn u persoonlyk~~
 te grieven, had ik ^{van u} niet verwacht; mocht ^{overvloedig} dese zaak
 er toe leiden, dat onze persoonlyke verstandhouding minder
 goed werd dan voorheen, het zou mij ^{zeer} spijzen, maar
 het may mij niet afhouden van wat ik meen dat
 goed is —

Ervecht u

~~W. G.~~ ^{W. G.} ~~aan de hand van de partij~~ ^{aan de hand van de partij}

6 ~~over~~ ^{aan de hand van de partij} mijn interpellatie richt zich enkel tegen wat gij in
 de kwaliteit van hoofpredaleurs gedaan hebt, ~~en niet~~ ^{en niet} maar mijn
 meening een ernstige benadeeling van de partij is.

A

Gerle mgen sluk

W. F.

B3

209/19

Het zal u wel niet verwonderen, van mij te vernemen,
dat ik ook na lezing van uw schrijven ^{wilken} blijf bij mijn
dunzend versuef, mijn stuk spoeds te plaatsen. In zoverre
uw schrijven mij eenigzins uwe leuende gedachten deed
kennen, en ik daarin mijn overtuiging van volkomen goede
trouw bevestigd vond, deed de lezing mij genoegen. De wyze,
waarop gy gehandeld hebt, moet ik echter blyven
afkeuren en ik hoop, dat het congres dit met mij eens
zal zijn —

Groet

AF

Stikken Pannetocht - Vuelstra
"Verraad" - Staking '03

(en andere brieven)